

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

20 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Cernolev Ion, de către avocatul Cașu Iulian în numele inculpatului Cernolev Ion, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 08 iunie 2018 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 octombrie 2018, în cauza penală privindu-l pe

*Cernolev Ion xxxx, născut la xx xx xxxx,
originar din r-nul xxxxx, domiciliat în mun. xxxx
str. xxxx nr. xx ap. xx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 08.11.2017 – 08.06.2018;

Instanța de apel: 04.07.2018 – 18.10.2018;

Instanța de recurs: 03.01.2019– 20.03.2019.

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.11) Cod de procedură penală legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 08 iunie 2018, Cernolev Ion a fost condamnat în baza art.155 Cod penal, la 1 an închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar în temeiul art.90 alin.(1) Cod penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată pe un termen de probațiune de 1 an.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, la 06 august 2017, în jurul orei 18²⁰ Cernolev Ion în timp ce se afla în ograda comună din mun. xxxx, str. xxxx, xx, apropiindu-se de Terentii Ana, care se afla cu nepoțica sa minoră pe numele xxxx-xxxx-xxxx și, cu care acesta se afla în relații ostile de mai mult timp, invocând

careva pretenții neîntemeiate față de Terentii Ana, având în mână sa un pistol de model „MP 654”, a amenințat-o cu omorul „*Eu în aer nu trag*”, demonstrând în așa mod pericolul care reprezintă în cazul în care va fi deranjat, amenințare pe care ultima a apreciat-o ca una reală.

Acțiunile inculpatului au fost calificate conform prevederilor art.155 Cod penal, cu indicii, amenințare cu moartea ori cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

3.1. inculpatul Cernolev Ion, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că nu s-ă constatat existența faptei infracțiunii.

În motivarea apelului declarat inculpatul a invocat că nu a beneficiat de un proces echitabil în prima instanță.

Instanța s-a abținut să-i furnizeze un răspuns explicit în privința argumentelor invocate în demersul din 18 aprilie 2018, fapt ce constituie o încălcare art. 6§1 CoEDO, deoarece lui nu i-a fost acordată posibilitatea de a ști dacă argumentele invocate au fost neglijate sau respinse, motivele respingerii acestora, fiind astfel lăsat într-o stare de incertitudine și a fost creată impresia că nu a fost auzit. Or, instanța are obligația de a răspunde prin motivare la toate argumentele prezentate de părți, întrucât numai prin pronunțarea unei hotărâri motivate poate fi realizat un control public al administrării justiției.

3.2. Avocatul Cașu Iulian în numele inculpatului a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri de achitare lui Cernolev Ion.

În motivarea apelului declarat avocatul a invocat că, în urmă examinării cauzei, inculpatului, din ansamblu de probe acumulate în faza de urmărire penală și cercetate în faza de judecată, vinovăția acestuia nu a fost demonstrată.

Instanța de judecată a constată vinovăția inculpatului doar prin declarațiile părții vătămate, în lipsa altor mijloace de probă administrate și cercetate în instanța de judecată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 octombrie 2018, apelurile declarate au fost respinse ca fiind nefondate și menținută fără modificări sentința.

4.1. Examinând probatorul administrat, instanța de apel a considerat dovedită în afara dublilor rezonabile vina inculpatului în săvârșit infracțiuni incriminate și prevăzută de art.155 Cod penal, după indicii calificativi - *amenințare cu omorul ori cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății*, prin următoarea sistemă de probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele, cum ar fi: *declarațiile părții vătămate Terenti Ana, care fiind audiat în instanța de fond, verificate prin citire în instanța de apel, a relatat că, că Cernolev Ion este vecinul ei cu care de mul timp se află în relații rele. La 06.08.2017 seara pe la orele 18⁰⁰, se afla cu nepoțica*

sa mică în ograda casei comune, afară nu era nimeni. Pe lângă ea a trecut vecinul Cernolev Ion care s-a uitat rău la ea. Peste puțin timp acesta s-a întors înapoi, avea mâna dreaptă în buzunar și s-a apropiat de ea o distanță de 2 metri îndreptând pistolul înspre aceasta și a rostit cuvintele "eu nu trag în aer da trag în voi,..". Partea vătămată s-a speriat tare, a înțeles că nu trebuie să spună nimic, încet a cuprins-o pe nepoțică, după care ambele au intrat în casă, au încuiat ușa și au chemat poliția. De asemenea, partea vătămată a mai comunicat instanței anterior astfel de cazuri au mai avut loc, însă inculpatul a împușcat într-o mașină a unei rude de a părții vătămate. (f.d.106); ordonanța de pornire a urmăririi penale din 01.09.2017 (f.d.1); proces-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii din 06.08.2017 (f.d.5); informația "902" nr. 12805 (f.d.6); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 06.08.2017, cu tabelul foto (f.d.7-11); Raportul inspectorului inferior al Batalionului de reacționare operativă al Direcției de poliție mun. Chișinău din 06.08.2017 (f.d.15); Ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 06.08.2018 (f.d. 45a-45); Copia sentinței Judecătoriai Centru, mun. Chișinău din 23.11.2009 (f.d.37); Procesul-verbal de examinare a obiectului din 25.10.2017, cu tabelul foto (f.d.46-47); Ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive din 25.10.2017 (f.d.48); Procesul-verbal de ridicare din 20.10.2017 (f.d.53); Explicația depusă de Cernolev Ion la 06.08.2017 (f.d.52); procesul-verbal de examinare a obiectului din 20.10.2017 și ordonanța de recunoaștere a corpurilor delictive (f.d.53-54).

Astfel, instanța de apel a conchis că, întreaga sistemă de probe examinate mai sus și redată de către instanța de apel prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, coroborează între ele și demonstrează, incontestabil, faptul că, inculpatul a comis amenințare cu omor ori cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, adică infracțiunea prevăzută de art.155 Cod penal.

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpatului, considerându-le ca fiind făcute cu scopul de a se eschiva de la răspunderea și pedeapsa penală, acestea fiind combătute prin probatoriul administrat.

Astfel, instanța de apel a respins ca fiind neîntemeiate argumentul părții apărării, precum că, instanța de fond a constatat vinovăția lui Cernolev Ion în comiterea infracțiunii imputate, doar reieșind din declarațiile părții vătămate, or, reieșind din materialele cauzei penale și din conținutul sentinței contestată, vinovăția acestuia a fost constatată prin probele prezentate de către partea acuzării examinate în instanța de fond și verificate în cadrul instanței de apel.

Din aceleași considerente, instanța de apel a respins și argumentele inculpatului precum că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Prin urmare, instanța de apel a reținut ca fiind neîntemeiate și nefondate argumentele inculpatului precum că, acesta nu a avut intenția de a o amenința pe partea

vătămată, or, nerecunoașterea vinei de către acesta a fost apreciată drept o metodă de apărare, ca încercare de a se eschiva de la răspunderea penală.

Referitor la motivele invocate în cererea de apel precum că, sentința judecătorească este nefondată, instanța de apel a menționat că, o astfel de eroare în cauza dată nu se constată, deoarece sentința instanței de fond este una argumentată inclusiv în raport cu susținerile verbale ale avocatului în ședința de judecată, care sunt identice cu argumentele apelului declarat de același autor, totodată instanța de apel a considerat că, repronunțarea asupra argumentelor apelului nu poate duce la casarea sentinței contestate, or, conform practicii CtEDO (Coroi vs R. Moldova, 15.03.2011), Curtea a specificat că, „(...)este adevărat că decizia Curții de Apel a fost foarte succintă și doar a menținut hotărârea primei instanțe. Totuși, având în vedere faptul că fondul cauzei a fost examinat în mod corespunzător de către prima instanță și că hotărârea acesteia este motivată suficient, precum și având în vedere natura motivelor invocate de reclamant în cererea sa de recurs, Curtea nu consideră că respingerea recursului fără o motivare detaliată constituie o violare a cerințelor articolului 6§1 al CoEDO”.

Prin urmare, argumentele instanței de fond la adoptarea soluției în cauză, în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile au fost acceptate și de instanța de apel, fapt care vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că *art. 6§ din CoEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61).*

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de apel a reținut că, instanța de fond a ținut pe deplin cont de prevederile art.art.6, 7, 61, 75 - 79 Cod penal, de gravitatea infracțiunii comise, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, că este fără antecedente penale, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de faptul, că inculpatul se caracterizează negativ, prin urmare în privința inculpatului corect a fost aplicată pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, care în temeiul și condițiile art.90 Cod penal, a fost suspendată condiționat.

5. Împotriva hotărârilor nominalizate decalară recursuri:

- *inculpatul Cernolev Ion*, invocând de drept prevederile art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri achitarea, din lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii imputate.

În motivarea recursului declarat, autorul acestuia invocă argumente similare celor indicate anterior în apel și descrise în *pct. 3.1. al prezentei decizii*, suplimentar menționând că nu a beneficiat de un proces echitabil, garantat de art. 6§ CoEDO întrucât a fost condamnat pentru acțiunile în care nu au fost întrunite clementele infracțiunii, prevăzute de art.155 Cod penal.

În speță nu a existat pericolul realizării amenințării cu omor „Eu în aer nu trag” față de partea vătămată, or, pe parcursul judecării cauzei nefiind administrate careva probe ce ar demonstra faptul că utilizarea unui pistol de model „MP 654 K” ar putea să cauzeze moartea victimei Terentii Ana.

- *avocatul Cașu Iulian în numele inculpatului*, invocând temeii de drept prevederile art.427 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, solicită casarea integrală a deciziei instanței de apel cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceiași instanță, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului declarat, autorul acestuia invocă argumente similare celor indicate anterior în apel și descrie în *pct. 3.2. al prezentei decizii*, suplimentar menționând că în urmă examinării cauzei, din ansamblu de probe acumulate în faza de urmărire penală și cercetate în faza de judecată, vina inculpatului nu a fost demonstrată.

Instanțele de fond au constatat vinovăția inculpatului doar prin declarațiile părții vătămate.

În dispozitivul deciziei contestate este indicat că decizia motivată a fost pronunțată public la 15.11.2018 de completul de judecători Ouș Ludmila, Brînza Liubovi, Moscalciuc Galina, însă acest lucru nu a avut loc.

Astfel reiese că dispozitivul deciziei recurate a fost pronunțat de un complet de judecată format din judecătorii Ouș Ludmila, Brînza Liubovi, Moscalciuc Galina, iar decizia motivată de un alt complet de judecată, a cărui componență nu o cunoaștem.

Conform art.427 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeiiuri instanța nu a fost compusă potrivit legii ori au fost încălcate prevederile art.art.30, 31, și 33 Cod de procedură penală.

6. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor ordinare declarate, solicitând inadmisibilitatea acestora ca fiind vădit neîntemeiat și lipsite de temeii legal.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din conținutul recursului declarat se constată că titularii acestora invocă temeii de drept pct. 2), 8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, semnalând totodată și pct. 6) a aceleiași norme procesual penale, care stipulează că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci când instanța nu a fost compusă potrivit legii ori au fost încălcate

prevederile art.30, 31 și 33; instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Analizând aceste temeuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat.

Astfel, se relevă că, respectând prevederile art.414, Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelurile declarate, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, fiind cercetate suplimentar probele administrate de către instanța de fond, astfel ajungând la concluzia corectă enunțată în *pct. 4. al prezentei decizii*.

În sensul prevederilor art.417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel cuprinde temeurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelurilor declarate.

Ținând seama de aceste prevederi, Colegiul penal constată că instanța de apel a fost în drept și, de fapt, întemeiat a dispus menținerea în vigoare a sentinței, motivându-și detaliat și clar soluția adoptată.

Colegiul penal conchide că temeiul semnalat de recurenți, prevăzut la pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de partea apărării, cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția.

Cu referire la critica recurenților sub aspectul pct.8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, instanța de recurs menționează că, acest temei pentru recurs este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii.

Sub aspectul situației de ”*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Astfel, autorii recursurilor consideră că instanța de apel a tras o concluzie greșită în partea condamnării inculpatului, considerând că, în speță lipsesc probe certe ce i-ar confirma vinovăția în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art.155 Cod penal, iar acțiunile acestuia nu întrunesc semnele constitutive ale acestei infracțiuni.

Instanța de recurs susține că soluția instanței de apel este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată în condițiile art.100 alin.(4) Cod de procedură penală și, totodată, care au fost just apreciate prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, în baza cărora s-a stabilit cu certitudine că există faptele infracțiunii incriminate.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată detaliat și mult aspectual în textul deciziei instanței de apel, iar temeuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit, deoarece ele au fost obținute cu respectarea

normelor de procedură penală, mai mult ca atât, nici recurenții nu invocă ilegalitatea obținerii probelor pe parcursul procesului penal.

Astfel, afirmația recurenților precum că, instanța de apel a tras o concluzie greșită în ce privește condamnarea lui Cernolev Ion în baza art.155 Cod penal, considerând că lipsesc probe certe ce i-ar confirma vinovăția, sunt combătute prin probele acumulate legal în cadrul urmăririi penale, precum și administrate în cadrul cercetării judecătorești în cadrul instanțelor de fond.

Prin urmare, argumentele inculpatului și avocatului acestuia, precum că Cernolev Ion nu ar fi săvârșit infracțiunea imputată, contravin materialelor cauzei, deoarece, instanța de apel, corect a menționat că vinovăția acestuia se dovedește prin probele anexare la materialele cauzei, care sunt în contradicție cu cele relatate de inculpat în apărarea sa.

Instanța de recurs, conchide asupra legalității și temeiniciei concluziei instanțelor inferioare, care au constatat existența faptei și vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal, fiind stabilite în cauză toate elementele constitutive ale *amenințării cu omor ori cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății*.

Astfel, instanța de apel s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și a motivat concluziile prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Colegiul penal constată că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelurilor declarate de către inculpat și partea apărării, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Afirmațiile recurenților precum că instanțele de fond incorect au apreciat probele cauzei punându-le la baza hotărârilor pronunțate, nu pot fi reținute ca temei de admitere a recursului, deoarece, ca probe, acestea sunt administrate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanțele inferioare conform legislației în vigoare. Mai mult că, critica referitor la procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei și care deja a fost efectuată de instanțele de fond.

Prin urmare, Colegiul penal susține concluzia privind temeinicia acuzării referitor la prezenta în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive ale infracțiunii imputate, fapta acesteia corect fiind *încadrată* în prevederile art.155 Cod penal. Prezența în acțiunile inculpatului atât a elementelor care caracterizează *latura obiectivă* a infracțiunii imputate, cât și a celor care caracterizează *latura subiectivă* ale acestei infracțiuni, au fost demonstrate prin probele menționate în *pct.4.1. al prezentei decizii*, acumulate la faza urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor instanțelor de fond.

Revenind la conținutul recursurilor declarate, Colegiul penal va respinge ca fiind neîntemeiată afirmația recurenților precum că, instanțele de fond și-au întemeiat soluția doar în baza declarațiilor părții vătămate, urmând a fi apreciate critic, or, aceasta a depus depoziii sub jurământ, fiind avertizată de răspundere penală în conformitate cu prevederile art.312 - 313 Cod penal.

Colegiul penal consideră relevant de a specifica că, argumentele invocate de recurenți în cererea sa de recurs au constituit obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel, deoarece după conținutul lor sunt similare celor consemnate în cererile de apel, respectiv asupra acestora instanța de apel s-a expus argumentat în hotărârea pronunțată, așa cum este indicat și în *pct.4.1. din prezenta decizie*, soluție pe care instanța de recurs o consideră legală și argumentată, însușind argumentele ei, reiterarea cărora nu mai este necesară (*jurisprudența CtEDO, cauza Rebat și alții c. Franței, din 25.02.1995, nr.26564/1995*).

Cât privește incidența în speță a erori de drept prevăzută de art.427 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, invocată de avocatul Cașu Iulian, precum că, *hotărârea motivată a instanței de apel a fost pronunțată de către un alt complet de judecată, decât cel ce a examinat cauza penală vizată în fond*, Colegiul penal reține că hotărâre enunțată a fost pronunțată motivat de către Vicepreședintele Curții de Apel Chișinău, judecătorul Iurie Iordan în temeiul Dispoziției nr.50 din 30 octombrie 2018 a Președintelui Curții de Apel Chișinău (f.d.143).

În concluzie, instanța de recurs menționează că nu se constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate sub aspectele invocate de către recurenți, deoarece soluția adoptată de instanța inferioară este întemeiată și motivată.

În circumstanțele stabilite, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Cernolev Ion, de către avocatul Cașu Iulian în numele inculpatului Cernolev Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 octombrie 2018, în cauza penală privindu-l pe *Cernolev Ion xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 25 aprilie 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac